

॥ २२ ॥ विक्रियां संकल्पादिरूपाम् ॥ २३ ॥ आत्मानमहंकारम् अभिमन्यते अनेनेत्यभिमानोरुद्रः कर्मणा अहं वृत्त्या कर्तव्यमिति क्रियाम् ॥ २४ ॥ सत्त्वमिति बुद्धिचित्तयोरभेदेन निर्देशः महानिति ब्रह्मा चित्तेन चेतनया ॥ २५ ॥ त्रिलोकोत्पत्तिमाह शीर्ष्णा इति वृत्तयः परिणामाः ॥ २६ ॥ एतदेव प्रपञ्चयति द्वाभ्याम् आत्यंतिकेन ऊर्जितेन पणव्यवहारे पणंते यागादिनाव्यवहरंतीति पणयो मनुष्याः ताननुयेतदुपाकरणभूताः ये गवादयस्ते ऽपि धरां प्रपेदिरे ॥ २७ ॥ तृतीयंतमः तदीयेन तामसेन उभयोर्द्यावापृथिव्योरंतरं मध्यं व्योम अंतरिक्षं तदेव भगवतो नाभिः तामाश्रिताः रुद्रपार्षदां रुद्रस्य पार्षदानां भूतादीनां गणाः ॥ २८ ॥ अवर्तत प्रवृत्तम् ब्रह्म वेदः यस्तु उन्मुखत्वात् मुखोद्भवत्वात् वर्णानां मुख्यः मुखमिव प्रथमः गुरुश्चाभूत् सोऽपि मुखतो वर्त

पादावस्य विनिर्भिन्नौ लोकेशो विष्णुराविशत् ॥ गत्या स्वांशेन पुरुषो यया प्राप्यं प्रपद्यते ॥ २२ ॥ हृदयं चास्य निर्भिन्नं चंद्रमाधिष्ठयमाविशत् ॥ मनसांशेन येनासौ विक्रियां प्रतिपद्यते ॥ २३ ॥ आत्मानं चास्य निर्भिन्नमभिमानो विशत्पदम् ॥ कर्मणांशेन येनासौ कर्तव्यं प्रतिपद्यते ॥ २४ ॥ सत्त्वं चास्य विनिर्भिन्नं महान् धिष्ठयमुपाविशत् ॥ चित्तेनांशेन येनासौ विज्ञानं प्रतिपद्यते ॥ २५ ॥ शीर्ष्णाः स्य द्यौर्धरा पद्भ्यां खं नाभेरुदपद्यत गुणानां वृत्तयो येषु प्रतीयंते सुरादयः ॥ २६ ॥ आत्यंतिकेन सत्त्वेन दिवं देवाः प्रपेदिरे ॥ धरां रजः स्वभावेन पणयो ये च ताननु ॥ २७ ॥ तार्तीयेन स्वभावेन भगवन्नाभिमाश्रिताः ॥ उभयोरंतरं व्योम ये रुद्रपार्षदां गणाः ॥ २८ ॥ मुखतो वर्तत ब्रह्म पुरुषस्य कुरुद्वह ॥ यस्तुन्मुखत्वाद् वर्णानां मुख्यो भूद्वाह्मणो गुरुः ॥ २९ ॥ बाहुभ्यो वर्तत क्षत्रं क्षत्रियस्तदनुव्रतः ॥ योजातस्त्रायते वर्णान्यैरुषः कंठकक्षतात् ॥ ३० ॥ विशो वर्तत तस्योर्वो लोकवृत्तिकरी विभोः ॥ वैश्यस्तदुद्भवो वार्ता नृणां यः समवर्तयत् ॥ ३१ ॥ पद्भ्यां भगवतो जज्ञे शुश्रूषा धर्मसिद्धये ॥ तस्यां जातः पुराशूद्रो यद्वृत्त्या तुष्यते हरिः ॥ ३२ ॥

तेत्यनुषंगः अध्यापनादिना ब्राह्मणस्य वेदो वृत्तिः तया वृत्त्या सह ब्राह्मणो मुखतो जात इत्यर्थः एवमुत्तरं च वर्णत्रयेऽपि ज्ञातव्यम् ॥ २९ ॥ क्षत्रं पालनरूपा वृत्तिः तत्क्षत्रमनुव्रतः अनुसृतः क्षत्रियोऽपि बाहुभ्यो वर्तत इत्यर्थः तदनुव्रतत्वमेवाह य इति पौरुषः पुरुषस्य विष्णोरंशः कंठकाश्चोरादयस्तेभ्यः यत्क्षतमुपद्रवस्तस्मात्त्रायते रक्षति ॥ ३० ॥ विशः कृष्यादिव्यवसायाः लोकस्य वृत्तिकरीः जीविकाहेतवः तस्य विभोरूवोः प्रवृत्ताः तदुद्भवः ऊरुजः वार्ता जीविकां यः स्ववृत्त्या संपादितवान् ॥ ३१ ॥ तस्यां निमित्तभूतायां यस्य वृत्त्या हरिः स्वयमेव तुष्यते ॥ ३२ ॥